

Ավետիք Իսահակյան

Մատաղ սիրտը խաս – բաղի պես

Մատաղ սիրտը խաս – բաղի պես

Ծառով, ծաղկով կանանչ էր.

Մերս էլ նագան բլբուլի պես

Սրտունս անուշ կրկանչեր:

Ինձի ասիր, աղջի՛կ սիրուն,

- Քու բլբուլին գարնացք եմ.

Ուշքս է տարվեր վարդիդ սիրուն,

Մի հատիկ վարդ թո՛ղ քաղեմ ...

Սիրտը թնդաց, ջահել էի,

Անուշ լեզվեն շո՛ւտ խաբվա.

Ասի՛ բաղըս մատաղ քեզի, -

Սև աչերեն շա՛տ խաբվա ...

Ու անգութը բաղըս մըտավ,

Ա՛խ, տըրորեց ծաղկունքըս,

Խեղճ բլբուլիս բըռնեց, տարա՛վ,

Կոտրեց նո՛ւրս, չինարըս ...

1898

Օդեսա